

նաց ազդեցութիւնն ալ կայ, որ քահանայից եւ կանանց կ'արգելուն մորթել կամ որսալ, եւ կանանց՝ նաեւ հնձան հարկանել (ձԻԷ, ձԼԶ):

Ծ. — Այլազգեաց ոչ մեղաւորաց կերակուրք: — Տեսանք յառաջագոյն՝ որ Հայք սկիզբէն ի վեր կը խորշէին հեթանոսաց, հերձուածողաց, ուրացողաց ու մեղաւորաց ճաշակցութենէն (աստ, 144-6): Պիղծ կամ անուորք եւ ապականիչ էին աղոնց կերակրները (անդ), եւ «ատիթ յաւիտենական տանջանաց» (Մանդ. 154): Այս տեղ անսուրբ կը համարուի ոչ միայն ուտելն ինքնին այդ կարգի մարդոց հետ, որոց չար օրինակը կրնար խոտորեցնել բարեպաշտները, այլ պիղծ էր անոնց պատրաստած ճաշն իսկ, ինչպէս կը խորհրդածէ Մանդակունին՝ ըսելով. «Զի թէ մատուցողն պիղծ է, առաւել զոհն նորա պիղծ է. եւ որոց վարքն անսուրբ է, անսուրբ են եւ կերակուրք նոցա». եւ այս անոր համար մանաւանդ՝ «քանզի յանօրէնութեանց եւ կերակուրք յափշտակողաց եւ զողոց» (անդ):

Միջին դարը չափաւորելով հին խորելեաց թիւր, աւելի կը սաստկացնէ աստիճանը: Ըստ Ալաւկայ որդւոյն՝ անսուրբ են այլազգւոյն — բայց ոչ եւս քրիստոնեայ